

Kokoši 4

AB OVO

Kokoši 11

OSOBNI PODACI:

Ime i prezime:

Ana-Marija Smoljanec

Adresa:

Ferežani 17, 48260 KRIŽEVCI

Telefon:

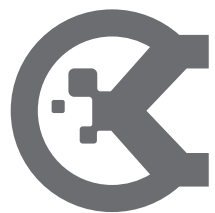
048/ 850-661

Mobitel:

095/ 5573918

E-mail:

anamarija.ams@gmail.com

Klubkulture
multimedijalni i kulturni centar

Mažuranićev trg 1,
48260 Križevci
tel/fax: 048/ 711 073
e-mail: kontakt@klubkulture.org

IMPRESUM:

Izdavač:
Udruga „K.V.A.R.K.“

Za izdavača:
Admir Sinani

Postav izložbe:
Ana-Marija
Smoljanec

Voditelj projekta:

Igor Brkić

Dizajn:
Ivan Solar

Tisak:
Croatiagraf d.o.o.

Naklada:
100 komada

Podržavaju nas:

Ministarstvo kulture RH,
Ministarstvo socijalne politike
i mladih, Grad Križevci,
Nacionalna zaklada za razvoj
civilnoga društva

Galerija „K“ Klub
kulture, Mažuranićev trg 1,
48260 Križevci

Ana-Marija Smoljanec | 7- 21.12. 2013.

KOKOŠI

AB OVO

Započet ću ovaj tekst pričom sa osnovnoškolskog sata likovne kulture kad je i započela autoričina priča i moja zaljubljenost u njene radove. Učitelj likovnog na sat nam je donio Ana-Marijin crtež noćnog grada koji nam je trebao poslužiti kao ogledni primjer za naše radove na temu grada. Koliko god sam se trudila, nisam mogla postići tu perspektivu, dubinu, boje i atmosferu koja je zračila iz Ana-Marijinog crteža. Koliko god bih se trudila, rezultati mojih poteza kistom bili su prosječni, za mene nezadovoljavajući. Pitala sam se u čemu je problem? Tad još nisam znala da Ana Marija nije napravila samo noćnu sliku grada. Ona je već u osnovnoj školi znala da taj grad ima svoj ritam i svoju priču, da se u njemu suprotstavljaju mračne ulice i neonska rasvjeta, da ima mnogo više slojeva i dimenzija nego što smo mi ostali mogli vidjeti.

Nama, djeci sa sela, grad je oduvijek bio fascinantno mjesto u koje bježiš kako bi postao anonimn i kako bi u tom nepoznatom metežu pronašao vlastiti glas.

I Ana-Mariju je potraga za samom sobom dovela na studij u velegrad, ali i, konačno, vratila natrag na selo koje je, kao važan dio njenog identiteta, prožimalo njene radove na Likovnoj akademiji.

Stoga ne čudi da je i za svoju prvu izložbu izabrala nešto što je mogla povezati sa sobom, nešto autentično i prepoznatljivo, a opet blisko njoj samoj – kokoši!

Motiv kokoši kroz studij joj je pružio različite mogućnosti interpretacije i izražavanja u različitim formatima i tehnikama i na njemu je doslovno mogla pratiti svoj umjetnički napredak.

Iako je odrasla u geografskom prostoru bliskom onom u kojem se razvijala naivna umjetnost, Ana Marija nije sklona slikanju romantičnih krajolika i lirskoj idealizaciji seoskog života. Umjesto idiličnog

krajolika, slikarica je odlučila na seoski motiv projicirati svoj unutarnji krajolik.

Pogledala je u sebe i pronašla formu samoizražavanja koja joj je ponudila individualan glas u već viđenom svijetu.

Ipak, u Ana-Marijinoj umjetnosti ima i lirike jer, kako kaže Kandinsky, lirike mora biti u svakom apstraktnom umjetniku.

“Apstraktna umjetnost je najteža. Zahtjeva da znate crtati, da imate visoko razvijen osjećaj za kompoziciju i boje, te da ste istinski pjesnik. Ovo posljednje je esencijalno”, rekao je jedan od najvažnijih umjetnika 20. stoljeća.

Ana-Marijina modernistička interpretacija sela zapravo je emotivna priča o odrastanju i sazrijevanju, koja sa zadnjom slikom pokazuje slikaričin potpuni bijeg od uobičajenog i stvarnog, te nesputanu umjetnost koja se oslobodila okvira sela, a da nije morala nastati u anonimnosti velegrada.

Prve slike sadrže pomalo narativni karakter, a njihove pastelne boje i nježni tonovi, primjereni za naglašavanje osjećajnosti, pobuđuju nježnost i krhkost živog bića, približavanje i osjećaj povjerenja između slikarice i subjekta svojih crteža.

S otkrićem novih načina izražavanja i otkrivenom slobodom u izvedbi, u svakoj sljedećoj slici, kroz različite likovne interpretacije, moguće je uočiti sve veću slobodu izričaja. Osim što su slobodniji, njeni crteži postaju i sve “glasniji”, veći se naglasak pridaje likovnosti, a manje je zamaranja prikazivanjem same teme.

Kokoši su sve više apstrahirane, ponegdje svedene na plohe, negdje tek linijski naznačene, negdje neprepoznatljive, s naglašenim koloritom i odnosom plohe i linije.

Slikarica je postala slobodna u odabiru boja - instrumenata svojih emocija, kao i u potezu kista koji je sve više energičan i ekspresivan. Potezima ugljenom dočarano je izmicanje, stalno kretanje koje odražava karakter kokoši i dodaje slici dodatnu dimenziju.

Ana-Marija naglašava da u kokošima nema posebne simbolike, ali da slike odražavaju skupinu i opisuju ponašanje životinja u njihovom prirodnom okruženju. Ipak, zahvaljujući subjektivnoj potrazi za osobnom emocionalnom istinom, nesvjesno je u ovim crtežima ipak stvorena simbolika.

Iskrivljeni, deformirani oblici i upadljive, na trenutke pretjerane i agresivne boje pokazale su još jednu stranu sela.

Slike ne sadrže nijednu ljudsku figuru, no prožete su simbolikom zajedništva, možda čak i jednoulja kojem slikarica, u kasnijim crtežima, pruža snažan otpor.

Selo s vremenom prestaje biti idila i pretvara se u borbu, vrpoljenje i glasni žamor.

Kad bismo ove crteže iz zoomorfnog svijeta preveli u antropomorfn i, a kokošinjac zamijenili seoskom zajednicom, dobili bismo posve realističan prikaz hrvatskog sela koje se sastoji od statičnih i amorfnih stanovnika koji gledaju u istom smjeru (najčešće u pod), no neki od njih s vremenom počinju glasno izražavati svoj revolt, što u kokošinjacu/zajednici uzrokuje komešanje i nemir.

Iako živi na selu, slika i voli selo, Ana Marija mu ne podilazi. Od mladenačke fascinacije drugačijim i blještavim (gradovima), pronašavši u tome svoj autentični glas i umjetnički izričaj, vratila se poznatom i bliskom, no uz kritični i glasni odmak od tradicije.

Martina Nemčić, novinarka, mag.novinarstva

POPIS RADOVA

Kokoši 1	100 x 70 cm
Kokoši 2	100 x 70 cm
Kokoši 3	100 x 70 cm
Kokoši 4	100 x 70 cm
Kokoši 5	100 x 70 cm
Kokoši 6	100 x 70 cm
Kokoši 7	100 x 70 cm
Kokoši 8	100 x 70 cm
Kokoši 9	100 x 70 cm
Kokoši 10	100 x 70 cm
Kokoši 11	120 x 150 cm

Životopis

Ana-Marija Smoljanec rođena 1985. u Koprivnici. Završila Diplomski sveučilišni studij Likovna kultura; smjer: nastavnički, Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu u slikarskoj klasi prof. D. Sokića i stekla naziv Magistra edukacije likovne kulture / mag. Art education. Završila trogodišnji sveučilišni preddiplomski studij Likovna kultura; smjer: nastavnički na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Završila Školu primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu, smjer slikarstvo. Položen državni stručni ispit za zvanje učitelja likovne kulture. Članica RE-SPAM kolektiva i likovne udruge LUP-ART.

Radi kao nastavnica likovne kulture u OŠ Veliko Trojstvo i OŠ Zlatar Bistrica.

Izložbe

2012

ETC& minijature IZLOŽBA DVANAESTA, GRUPA 1999 VINKOVCI i gosti, Vinkovci - Križevci

2010

Slikovnice za odrasle, skupna izložba RE-SPAM kolektiva, Vrbovec-Labin-Samobor

2009

Max art fest, garaža Kvatrić, Zagreb

49. Annale suvremene umjetnosti ' U počast baroku', Poreč

2008

Touch me festival, SC, Zagreb

Urban Festival, Zagreb

Pasijska baština, Muzej Mimara, Zagreb

2007

Galerija Aluminij, Mostar BiH, izložba radova studenata ALU Zagreb

Radionice

Voditeljica radionice za djecu u sklopu Likovne kolonije " Petrovo 2012" i "Petrovo 2013"

Društveno angažirana umjetnost – voditeljica Andreja Kulunčić

Radionica s djecom OŠ Šestine pod vodstvom prof. Ide Mati Loher

